

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXVIII. évfolyam 2. szám - 2018. november 20.

EMLÉKEZTETŐ

AZ ISKOLATANÁCS 2018. NOVEMBER 13-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Bermuda	–	–
Nápol(y)i	Bakó Júlia, Polyák Márkó	Koncz Andrea, Weichinger Nóra
AnAnÁsz	Bardócz László, Bilicz Benedek	Pintér Éva
Anonym	Illés Bálint, Tamás Hanna	Konczné Bogdán Szilvia
Főn-X	–	Kárpáti Adrienn
pacman	–	Madarászné Róna Eszter
ReZsó	–	Huszár Anikó Márta
ALBAtrOsz	–	Nagy Erzsébet, Hübner Dorka
chill	–	Keller Barbara
RobInHood	Harsányi-Sulyom Anna	Gonda Judit, Goitein Vera
Dimenzió	–	Baloghné Pék Anita, Nyárádiné Radics Györgyi
káró	Madarász-Róna Gergely Viktor	–
STORNO	Józsa Bese Boldizsár	Kiss Bea, Szekeres Júlia
MárkA	–	Kiss Erika
Maszk	Szota Martin	Sztrókey Hajnalka
MIQN?!	Borbély Tünde, Osváth Dominik	Séra Noémi
Guru	–	Mályi Gábor
MáGia	Rozs Barbara	Mayer Ildikó
Zserbó	–	–
Tanerók	Diósi Alojzia, Erdei Erika, Geizler Anna, Gáti Emese, Kováts Lívია, Matejka István	
Vendégek	Oláhné Nádasdi Zsuzsanna (Tanerő)	

Levezető elnök: Kováts Lívია IT-titkár

Napirendi pontok:

1. Bemutatkozás
2. IT SzMSz-ének és döntéshozatali mechanizmusának ismertetése röviden – Kováts Lívია
3. A KB 2018/19. tanévi munkatervének ismertetése – Diósi Alojzia
4. A Politechnikum stratégiai elképzeléseinek ismertetése; digitális fejlesztés; ökoiskola

státusz – Diósi Alojzia

5. Szota Martin előterjesztése az „Itt jártam”-fal infrastrukturális fejlesztéséről

6. Tehetséggondozás a Politechnikumban – Nádasi Zsuzsa beszámolója

7. Ötleteljünk az IT szerepéről és az ülések vonzóbbá tételéről

És ami történt:

1. Az új IT-titkár, Kováts Livia bemutatkozott, megnyitotta a 2018/19-es tanév első IT-ülését, majd röviden ismertette az IT SZMSZ-ét.

2. Az IT elfogadta a következő javaslatokat:

- az üléseket a régóta megszokott 16:30-kor kezdjük;
- a témajavaslatokat és a beadványokat továbbra is írásban kérjük legkésőbb három nappal az ülés előtt;
- a témák felvezetését, valamint a hozzászólásokat időben korlátozzuk homokórával;
- a levezető elnök(ök) személye havonta változik.

3-4. Diósi Alojzia pedagógiai vezető mesélt a nyári és az őszi szünetben megvalósult felújítási munkálatokról, az elért eredményekről (ökoiskola, akkreditált tehetségpont, témahetek, EP nagykövet Iskola, nemzetközi pályázatok, kortárssegítés, +1 szendvics stb.), és bemutatta az idei tanév munkatervét.

5. Szota Martin előterjesztése az „Itt jártam”-fal infrastrukturális fejlesztéséről. Az ötlet beindította a tagok fantáziáját, sok érdekes hozzászólást hallhattunk. Néhányan aggodalmukat fejezték ki a fal használatát illetően. Ötletek: a végzős diákok üzenőfala legyen; látványelem tartalommal és meghatározott színekkel; különbözik a graffiti faltól; ha ez a fal betelik, akkor találunk még falfelületet.

Szavazás: az IT-tagok egyszerű többséggel támogatták Szota Martin javaslatát.

Ad hoc Falbizottság: Szota Martin (MS) Rozs Barbara (MG), Péter Luca (ST), Matejka István (Tanerő), Kováts Livia (Tanerő)

6. Nádasi Zsuzsa beszámolója a tehetséggondozásról a Politechnikumban.

Hozzászólások: javaslat hangzott el a népszerűsítő kampány folytatásáról a hírfolyamba, IT levelezőlistára küldéséről.

7. Hat csoportban ötleteltünk, beszélgettünk arról,

- Mi az IT szerepe a Poliban?
- Hogyan működhet jól?
- Hogyan népszerűsíthető az IT tevékenysége?
- Hogyan lehet vonzóvá tenni az IT-üléseket?

Lenyűgöző volt hallgatni a lelkes és remek ötleteket. Az elhangzott javaslatokat táblázatba foglaljuk, a tagok érdeklődésük szerint jelentkeznek egy-egy terület gazdáinak.

A következő IT-találkozás 2018. december 11-én lesz a diák oldal levezetésével. Levezető elnökök lesznek: Rozs Barbara (MG), Szota Martin (MS)

Az uzsonnáról ezúttal is az idei egyik DVP-s csapat gondoskodott. Köszönet érte.

A jegyzőkönyvvel együtt néhány fontos információ:

IT-tag vagy? Nem kapsz leveleket az IT-titkártól? (A spam mappába sem?) Kapsz e-mailt, pedig már nem vagy IT-tag? Kérlek, írd meg nevedet és osztályodat, valamint a problémát a livia@poli.hu címre, hogy sürgősen orvosolhassuk.

Légy Te is részese az Iskolatanács innovációjának, tegyük együtt még jobbá a Polit! Minden tag feladata, hogy a találkozó után valamilyen formában tájékoztassa az őt küldő csoportot az IT-n elhangzottakról. Ennek formája lehet körlevél (szülők esetében ez látszik egyszerűnek), diákoknál emellett az osztályidőn való beszámolás lehetősége. Ehhez nagyon jól használható a mindenkori jegyzőkönyv, de szerencsés kiemelni az osztályt inkább érintő részeket, személyes hangvétellel felkelteni az érdeklődést.

2018. november 15.

Gáti Emese és Kovács Livia

PoliSki 2019

Sokat kerestük – s nem állítjuk, hogy biztosan megtaláltuk – a legjobb helyszínt a polis sítáboroknak, azonban hosszú idő után visszatérünk egy olyan helyre, ahol már voltunk.

Ez pedig csak azt jelentheti, hogy ez volt eddig a legjobb pálya + legjobb szállás kombináció, és ezt idén is minimum hozza. Már csak vállalkozó szellemű, síelni vágyó kedves diákok kerestetnek!

Az időpont: 2019. 03. 03.
– 03. 09. (vasárnap-szombat)

A helyszín: Jahorina síterepe, Szarajevó mellett

Részvételi díj: 350 €

Szállás: Hotel Kristal***
(pályaszállás)

Az ár tartalmazza az utazást, a szállást, az ötnapos sítáborozást, a svédasztalos reggelit és vacsorát, szükség esetén oktatást, valamint a jó hangulatot, vidámságot és egy kis idegenvezetést.

Az előleget (150 €) november 30-ig kell behozni Kapi Marcinak.

A káró osztályban – kísérettségire készülvén – a tanult szempontok szerint egy szabadon választott festményt kellett (volna) elemezni. Íme Solymosi Máté munkája:

Nincs cím (Családom), ismeretlen festő, circa 2018

Nem a művész legnagyobb büszkeségéről fogok ma írni, ugyanis e mű legfeljebb kezdeti zsenigének nevezhető, melyre igencsak kevesen büszkék. Látván azonban a vászon nyilvánosságát és elérhetőségét, mégiscsak lehet valami ebben a képben, ami a festőt megosztására készítette.

Festőnek nevezem kreálóját, ám valójában krétával formált munkáról beszélünk; a 2018-ban kiadott cím nélküli mű festője ugyanis a hozzá hasonló korúak (mely a stílusból levonhatóan hat-hét éves lehet) által elérhető eszközpalettához fért hozzá, így kaptuk a valamivel kifinomultabb vízfestékes technika helyett a zsírkrétával létrehozott végeredményt.

Maga a vászon a tradicionális A4-es papírlap méreteivel rendelkezik, ugyanis az. Ez magával vonja a téglalap alakot is, melyet itt fektetett minőségében csodálhatunk.

A kép alapjaiban egy csoportos portréként, esetleg szánerképként funkcionál, melyben egy középosztálybeli család felállítását látjuk, személyes csavarral; a kontextus által felfedezhetjük, hogy ez a család valószínűleg magáé a festőé, sőt, igazán forradalmi módon önarcképként is funkcionál a darab. Egészen izgalmas egy ilyenfajta primitív "szelfit" találni egy alapvetően klasszicista és szabálykövető műfajban.

A kép tere a középkori ábrázoláshoz nyúlik vissza inspirációért, tere ugyanis szigorúan kétdimenziós, ezzel kiemelve magukat az alanyokat és a család általános dinamikáját minden más fölött. A részletek nem számítanak, ahogy a háttér sem; a művész üzeni, ez az én családom, nekem ilyen, és semmi más nem érdekes belőlem a neked mint befogadónak. Ez a fajta lekerekített és leegyszerűsített, célratörő ábrázolásmód igencsak szimpatikus a számomra. Nem mindig kell grandiózus környezet vagy nagy dobra vert tér-ábrázolás; néha elég pusztán az ábrázolás ténye.

A kompozíciót hogyha valamilyen dobozba kéne helyeznem, akkor a reneszánsz háromszög-alapújához sorolnám, bár inkább egy derékszögű háromszögről beszélünk, melynek derékszöge az apuka lábánál található. Nem igazán része azonban egyik stílusnak sem, szóval ezt csak amolyan belelátásként kezelném.

Összességében remek kis rajzról beszélhetünk, főleg a művész korát észben tartva. Lényegre törő, meghatározó kép, igencsak meggyőző darab.

A következő írás az Író-olvasó szakkörre készült. A harmadik fázisa volt egy szövegalkotási feladatsornak: a szövegvilág berendezése és a karakterek létrehozása után maga a történet megalkotása (Umberto Eco: A regény mint kozmológiai tény egyik részlete alapján).

Puskár Emma (RIH): Gellért-hegy

Agyunk csak egy nevezetességnek tudta, szemünk csak egy hegynek tele fával, úttal és paddal, de az ő lelküknek az otthont jelentette. Két kamasz megismerkedése, az ő könyvük kezdete azon a bizonyos piros színű padon. Remegő kéz, pillangók a hasban, egy teljes nap idegességgel körítve az első randijuk előtt. Szeme sarkából megpillantotta, akit keresett, és a frusztráló érzés meg is szűnt az első szia után. Éjszakába nyúló beszélgetések napi történésekről. Az a bizonyos február 14-ei dátum számukra az első mondat a könyvben. A fiú izzadt tenyérrel, remegő lábbal fogta meg a lány kezét és tette fel a kérdést. Leszel a barátnőm? Majd a lány tengerkéek szemeivel, lüktető szívvel vágta rá, hogy igen. Elcsattant az első csók, az első kimondott szeretlek szócska. Magukévá tették a padot. Fogtak egy éles kavicsot és erős mozdulattal mélyen belevésték a dátumot. Teltek-múltak a hetek, és náluk is bekövetkezett az első veszekedés, féltékenykedés mind a két fél részéről. Órákon, akár napokon át tartó beszédészünet. De a piros pad mindig segített az ilyen helyzetekben. Külön úton felsétáltak, felgyülemelő problémájukat normális emberi módon megbeszélték, majd ránéztek a dátumra és elmosolyodtak. Megismerték egymás legkisebb hibáját is, ami számukra csak kerekébbé tette a másikat. Egy-mást pedig kiegészítették, és lett belőlük egy egész. Együtt nőttek fel. Együtt próbálták ki a cigarettát, együtt lettek rosszul egy üveg vodka után. Kapcsolatuk egyre csak erősödött. Akár egy csemete törzse. Mindketten tudták, mi a céljuk az életben, és elkezdtek iskola mellett dolgozni, megtudni, milyen, ha nekik kell megdolgozni egy adott összegért. Huszonnyolc éves korukra összekapartak annyi pénzt, hogy a Gellért-hegy lábánál tudtak venni egy közös lakást. Nem volt nagy, sőt inkább kicsinek mondható, de elérték benne. Otthonossá varázsozták. Rohanós napjaikat itt élték le. Napi tizenkét órát töltöttek a munkahelyükön, fáradtan és gondterhelten léptek be a házba szinte minden egyes nap. De egymásról sosem vették le a szemüket. Szántak időt a másakra. A sok papír és teendő mellett meghallgatták egymást. Esténként kézen fogva sétáltak ki a padjukhoz egy pohár borral a kezükben és kapcsolták ki agyukat. Változások voltak napjaikban, de ami állandósított volt, az a padon lévő csevegés. Könyvüknek egy új fejezete, mikor egy őszi délutánon a hősszerelmes leültette párját a padra és összefoglalta azt a szeretetet iránta, amit már fiatalabb kora óta hordoz magával. Monológja után letérdelt egy rózsával, másik kezében egy gyűrűvel a piros pad elé és feltette azt a bizonyos kérdést, amire sokak csak vágnak. Hozzám jössz feleségül? A lánynak könnybe lábadt a szeme, teste libabőrös lett, levegő után kapkodva mondta ki biztosan, hogy igen. Napokkal később csalódás érte mindkettőjüket. A fiú szülei autóbalesetben elhunytak. Néhány napra rá pedig a lány édesanyja, aki mostanáig nevelte egyedülálló anyaként. Lelkét odaadta az égnek. Összetörve, üresen érezték magukat, de támaszt és több figyelmet nyújtottak egymásnak. Idővel megjelent arcpárnájukon az első ránc. Majd kezükön is. Hajuk lassan őszre színeződött. A lépcsőzéshez is már használni kellett a korlátot.

Együtt érezték át, milyen idősnek lenni. Milyen egy térdfájás bizonyos szakasz megtétele után. Eltelt még öt év, számukra, mint egy pislantás, olyan gyorsan repült el. Feleségének komolyabb fájdalmai lettek. Utánajártak és kiderült, hogy rákos. Remények szálilingóztak bennük. Orvostól orvosig jártak a gyógyulás érdekében. De késő volt... Későn vették észre. Elterjedt a testben. Legyengült, sétálni már alig tudott. Néhány hónapot adtak neki. Férjétől csak annyit kért, hogy vigye ki a piros padra. Feltolta egy tolókoscsiban feleségét, leültette a padra és kezét rákulcsolta a kezére. Mélyen a szemébe nézett, majd rekedt hangjával, mint egy kis mutáló tinédzser fiú megszólalt. Szeretlek és szeretni is foglak, amíg örökre le nem hunyom a szememet. Minden ember kap egy ajándékot az élettől, de nekem adta a legértékesebb kincset, téged. Feleségének egy szó csúszott ki a száján, azt is nehezen lehetett kivenni. Szeretlek. Majd becsukta a szemét. Február 14-én. Magányossá vált a férj, vagyis özvegy. Ránézett feleségére, kinek már nem vert több ütemet a szíve. Zokogni kezdett, nem tudta elfogadni a történeteket. Szeme előtt csak az emlékek pörögtek. Számára felfoghatatlan volt, hogy ötven éve pontosan ilyenkor tette fel az első kérdést, hogy leszel a barátnóm? Ettől a naptól kezdve két éven, egy hónapon és tizenkilenc napon keresztül járt ki a piros padhoz. Ez idő alatt az önkormányzat el akarta vinni a padot és kicserélni egy modernebbre, újabbra, de ő mindenkivel szembeállt. Fogadalmat tett magában, hogy ameddig ő él, minden egyes nap ki fog ülni, magába száll és visszaidézi a feleségével való múltját. Így is lett. Könyvük utolsó mondatát egyedül írta meg, egyedül fejezte be, egyedül csukta be és hagyta a földön lakóknak, majd lehunyta ő is a szemét.

IRODALMI HÁZIVERSENY

A BEADÁS HATÁRIDEJE: 2018. NOVEMBER 27., KEDD

1. Ki kinek volt a szerelme az írók közül? Válaszd ki a helyes nevet! (7 pont)

a) Kinek volt menyasszonya Török Sophie, aki végül nem hozzá ment feleségül?
József Attila, Móricz Zsigmond, Szabó Lőrinc

b) Kinek volt viharos kapcsolata Osvát Ernővel?
Kafka Margit, Nemes Nagy Ágnes, Szabó Magda

c) Kinek volt felesége Böhm Aranka?
Karinthy Frigyes, Krúdy Gyula, Móricz Zsigmond

d) Kinek volt a férje Lengyel Balázs?
Károlyi Amy, Nemes Nagy Ágnes, Szabó Magda

e) Kinek lett a felesége Kozmutza Flóra?
Illyés Gyula, József Attila, Kosztolányi Dezső

f) Kinek volt a felesége Harmos Ilona?
Kosztolányi Dezső, Móricz Zsigmond, Vörösmarty Mihály

g) Kinek volt felesége Károlyi Amy?
Krúdy Gyula, Móricz Zsigmond, Weöres Sándor

2. Egy-egy különleges idézet olvasható az alábbiakban.

Lássuk, hánynak a szerzőjét talárod el! (8 pont)

a) „Vándor vagy és minden nap tovább kell menned.”
Kassák Lajos, Márai Sándor, Örkény István

b) „Nem szeretek tartalmas ember lenni, élő ember szeretek lenni, minden pillanatban megújuló tartalommal.”
Karinthy Frigyes, Kosztolányi Dezső, Szerb Antal

c) „Aki ellenkezik, azt még meg lehet valahogy győzni. A hallgatással szemben mindenki tehetetlen.”
Jókai Mór, Kosztolányi Dezső, Móricz Zsigmond

d) „Van egy nő. Úgy van velem, mint én vele, gyűlöl, szeret. Amikor ő gyűlöl, én szeretem, amikor ő szeret, én gyűlölöm. Más eset nincs.”
Esterházy Péter, Illyés Gyula, Németh Gábor

e) „Én is azt szeretném, ha nem félnék. Nem is hegedülni akarok megtanulni, hanem nem félni.”
Borbély Szilárd, Szerb Antal, Weöres Sándor

f) „Elhagylak, s lépteim megint mögéd szegődnek.
Mert nem szerettem én még senkit így előtted,
és nem tudok utánad szeretni senki mást.”

Kosztolányi Dezső, Varró Dániel, Závada Pál

g) „A tett halála az okoskodás.”
Jókai Mór, Madách Imre, Szerb Antal

h) „Tulajdonképpen sosem hittem benne, hogy a rossz dolgok valóban léteznek. Csak másképp kell értelmezni őket, és nyomban megszűnnek.”
Karinthy Frigyes, Kosztolányi Dezső, Ottlik Géza

3. Emlékszel még a régi Disney-mesékre? Válaszd ki a jót az alábbiak közül! (5 pont)

- a) Melyik a legrégebbi mese az alábbiak közül?
Bambi, Hamupipőke, A kis hableány
- b) Melyik mesében szerepel Triton király?
Aladin, A kis hableány, Notre Dame-i toronyőr
- c) Melyik mesében szerepel Tücsök Tihamér?
Micimackó, Miki egér, Donald kacsa és Goofy Csodaországban, Pinocchio
- d) Mikor mutatták be Magyarországon az Aranyhaj és a nagy gubanc című mesét?
2008, 2010, 2012
- e) Melyik mesében nem szerepel varázslatos tükör?
Hamupipőke, Hófehérke és a hét törpe, A szépség és a szörnyeteg

4. Mit jelentenek a következő régi magyar szavak? (10 pont)

- a) Mit jelent a helóta? gyáva, hajadon, tüdőbaj
- b) Mit jelent a balamuta? babona, baj, bolond ember
- c) Mit jelent a tergiverzáció? a bor forrási folyamata, bosszankodás, mellébeszélés
- d) Mi a mirikló? földművelési eszköz, gyöngy, szék
- e) Mi az allé? faforgács, tánc típus, út
- f) Mit jelent a nyírel? lomb, ritkít, vőlegény
- g) Mi az umslág? borogatás, csendőr, kancsó
- h) Mit jelent a foncsorol? grimaszol, kever, mér
- i) Mit jelent a pajol? ágynemű, megver, szétszór
- j) Mit jelent a kilit? hivatal, pince/kamra, üregi nyúl

5. Kérdések innen is, onnan is 10 pont

- a) Ki Ikarosz apja a görög mitológiában? Apollón, Daidalosz, Minotaurusz
- b) Mi készülhet alabástromból? bútor, evőeszköz, szobor
- c) Melyik mai állam területén található Waterloo? Belgium, Hollandia, Németország
- d) Kinek a nevéhez fűződik a Micimackó magyar fordítása? Arany János, Karinthy Frigyes, Tóth Árpád
- e) Melyik városban található a világhírű Scala operaház? Milánó, New York, Párizs
- f) Melyik mai állam területén található a híres romváros, Machu Picchu? Brazília, Chile, Peru
- g) Mely ország beszélt nyelvei az alábbiak? francia, volot, szerer, mandinak, diola Kamerun, Niger, Szenegál

- h) Mi a híres budapesti épület neve: „Gül Baba ...” kaftánja, turbánja, türbéje
- i) Minek az istene volt Poszeidón a görög mitológiában? a bor, a bölcsesség, a tenger
- j) Melyik városunkban áll a Szigligeti Edéről elnevezett színház? Kaposvár, Szolnok, Veszprém

PoliLogi

2018. november

1. Pizza-logika

Négy egyedülálló férfi ugyanabban a társasházban lakik. Mind a négyen rendeltek pizzát az interneten a hét más-más napján. Állapítsd meg a férfiak teljes nevét, a lakásuk számát és a rendelésük napját a megadott információk alapján.

- Kiss a 26-os lakásban él, de nem kedden rendelt pizzát.
- Az a férfi, aki hétfőn rendelt, a 37-es lakásban él.
- Peti nem sonkás pizzát rendelt.
- A hét első napján a gombás pizzát rendelték, utána Misi rendelt, majd a 19-es szoba lakója rendelt, utoljára pedig a csirkés pizza érkezett.
- Radó Peti nem gombás pizzát rendelt és nem a 15-ös lakásban él.
- A Vass vezetéknévű férfi, akinek keresztneme nem Sanyi sonkás pizzát rendelt, de nem pénteken.
- A rákos pizza szerdán érkezett, de Tibi, akinek vezetékneme nem Nagy, nem ezt rendelte.

Pizza rendelés	N a g y	R a d ó	K i s s	V a s s					h é t f ő	k e d d	s z e r d e n k	p é n t e k	r á k o s	c s i r k é s	s o n k á s	g o m b á s
					1	1	2	3								
					5	9	6	7								
Misi																
Peti																
Sanyi																
Tibi																
rákos																
csirkés																
sonkás																
gombás																
hétfő																
kedd																
szerda																
péntek																
15																
19																
26																
37																

3. Paradoxon

A világban léteznek ellentétek és látszólagos ellentétek, ún. paradoxonok. Nézz utána, milyen matematikai paradoxonok léteznek.

Egyet láthatsz ezen a képen, melyet gondolatébresztőnek szánunk.

Küldj be legalább egy matematikai paradoxont magyarázattal.

4. Macskafarm

Egy asszony macskákat tart. Vannak nála kicsik és nagyok. A kicsik egymásra annyira hasonlítanak, hogy meg sem tudja őket különböztetni! De hasonló a helyzet a nagyok esetében is, azok is teljesen egyformák. Egyszer arra gondolt, jó lenne tudni, mennyivel nagyobb a nagy, mint a kicsi cica! De egy macska sosem maradt meg a mérlegen, mindig leugrott! Hát gondolt egyet, s több macskát is felpakolt a mérlege bal serpenyőjébe. Így azt tapasztalta, ha négy nagy macska mellé három kicsi került a mérleg egyik oldalára, akkor a mérleget 37 fonttal tudta kiegyensúlyozni, ám ha a bal oldalra három nagyot és négy kicsi macskát rakott, akkor 33 fonttal került egyensúlyba a mérlege.

Mennyivel nyom többet egy nagy macska, mint egy kicsi? És hány fontot nyom egy kis cica?

5. Tetraéder

Egy szabályos tetraéder oldalaira ráírták az 1, 6, 7, 8 számjegyeket. Dobjunk a tetraéderrel ötször egymás után és írjuk fel a tetraéder alaplaján lévő számot mindhárom esetben. Képezzünk ezekből a számjegyekből egy ötjegyű számot úgy, hogy az elsőnek dobott kerüljön a százezresek helyére, a másodikként dobott érték a tízezresek helyére, stb. Mekkora a valószínűsége, hogy a kapott ötjegyű szám páratlan lesz?

6. Sakktábla

Járjuk be a sakktáblát a bástyával, királlyal, vezérrel úgy, hogy a tábla bal alsó sarkából indulunk, minden mezőt egyszer érintünk, és a kezdőpontba érkezünk vissza. Keressünk minél „trükkösebb” megoldásokat! A bábuk csak szabályosan léphetnek!

A hat feladvány közül négyet kell megfejteni 2018. november 27-ig, majd elküldeni a livia@poli.hu címre. Jó megoldásokért egy matematika jeles a jutalom.

Új rovat

Minden hónapban közléteszünk egy egyszerű, de érdekes logikai társasjátékot.

Annak, aki játszani szeretne, figyelmesen el kell olvasni a szükséges kellékek listáját, ugyanis ezekről neki kell gondoskodnia, ahogy az ellenfélről is. Ha mindez megvan, nincs más hátra, mint a szabályok menetét követve nekiülni a rejtvénynek.

Kováts Livia

A nyerő négyes

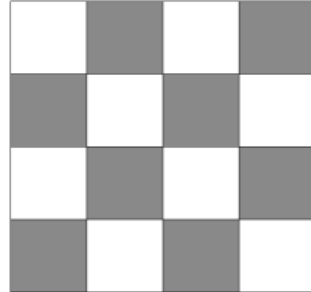
Játék két személyre

Kellékek: 8 db sötét és 8 db világos színű dobókocka; egy 4x4 mezős tábla, váltakozó sötét – világos mezőkkel.

A játék menete:

A játékosok a kidobott 16 kocka közül válogathatnak, egymás után egy – egy tetszőleges kockát helyeznek fel a táblára.

A kockákat a dobás után nem lehet átfordítani, illetve a táblára már felrakott kocka helyét nem lehet megváltoztatni!

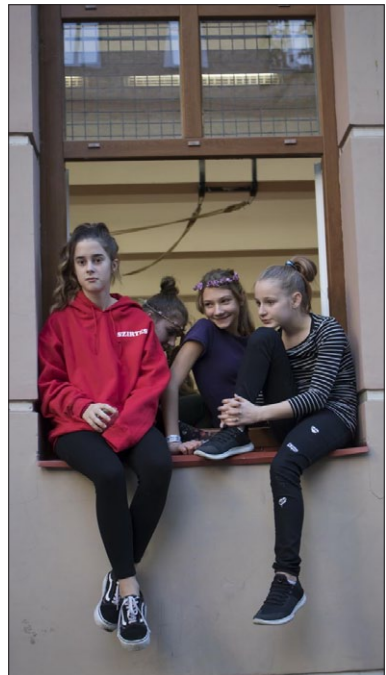

Mindkét játékos célja az, hogy elsőként rakja ki az ún. nyerő négyest (azaz ő helyezze be a nyerő négyes sor negyedik kockáját!).

A nyerő vonalat négy kocka alkotja, amelyek

- mind páratlanok vagy mind párosak;
- egymást követő számok (tehát 1;2;3;4 vagy 2;3;4;5 vagy 3;4;5;6).
- mind a négy, egymás után álló világos vagy négy sötét színű;
- a kockák színe megegyezik a tábla színével (azaz pl. egy világos színű kocka világos mezőn áll).

Az a játékos nyer, ki először kiegészít egy sort (oszlopot vagy átlót)

A Rob In Hood osztály az évkezdő kirándulásán várkutatót végzett. Ennek a munkának a dokumentumai közül került ide néhány:

1. Barta Júlia korabeli levele barátnéjához

Édes Barátném!

Oly rég találkoztam véled, édes Klárám, hogy ezúton tudatom, jól vagyok.

Mostanság nagyon sok minden történt vala itt minálunk, Árvaváralján. A legnagyobb hír, hogy nemrég Thurzó Ferencz főispán úr kezébe került várunk. Már-már azt mondogatták volt itt a várbeliek, hogy örökös uraság nélkül maradunk. De hála a Magasságos Úrnak, az urunk nőül vette Kosztká Miklós leányát, Borbálát. Olyan menyegző vala itt, hogy napokig csak zeneszó hallatszott. Szép asszony ez a Borbála. remélem, hamarosan fiúörökössel ajándékozza meg urunkat. Mert hát a lakodalom óta még nem rebesgetik, hogy áldott lenne asszonyunk.

Az, hogy asszony van az uraság mellett, biz' sok változást hozott vala az életünkbe. Rengeteg a felújítás azóta itt a várban. Megépült a felvonóhid, ami által nehezebb bejutni a vár területére. Kívülről lefestették a falakat, és épült hozzá egy ötemelet magas épület. Mostanában mindenki azon gondolkodik, hogy mit kéne még hozzátoldani a várhoz.

Vala egy olyan szoba is a várban, ahol beszélgetni és néha írni is szoktak az urak, asszonyok. Ott kétfajta szék van: a nőknek való szék és a férfiaknak való. Míg a nők keskeny, de háttámlás széken ülnek, a férfiak egy olyan széken, ami szintén keskeny, de a háttámlája felhajtható, és karja is van azért, hogy a férfiak kétfajta helyzetben is tudjanak ülni: lovagló pózban illetve hagyományosan. Elárulom néked, hogy a férfiaknak miért van ilyen különleges székük a nőkkel szemben. Azért, mert has a férfiak túlisszák magukat, ne esse-nek le a székről.

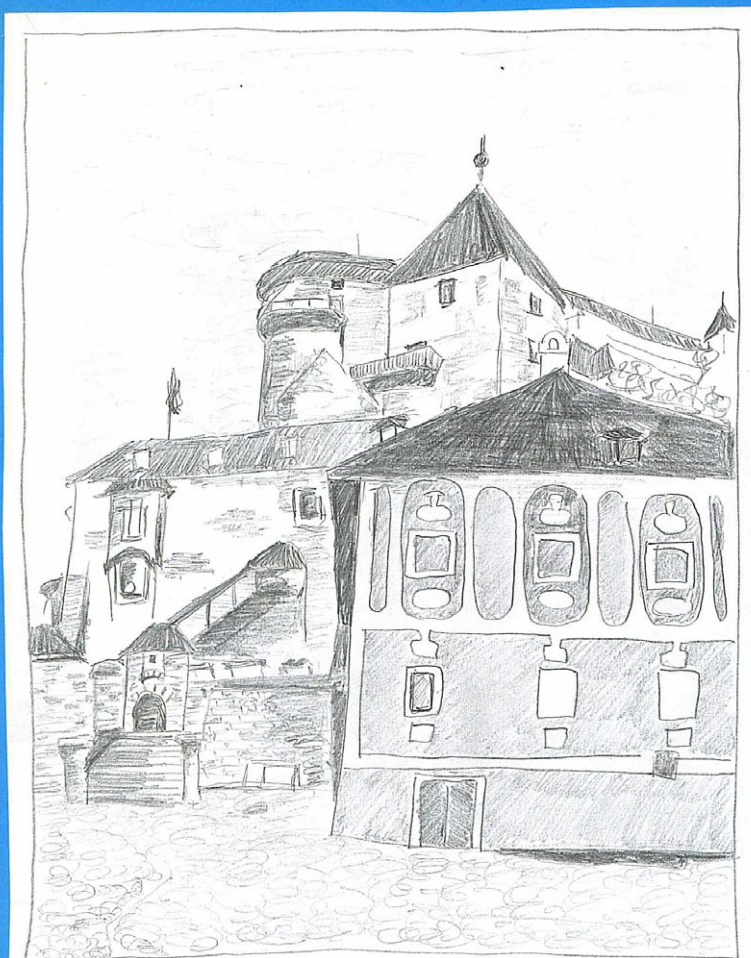
Képzeld, édes Klárám, a minap sok szabadidőm vala, elindultam hát megszámlálni, hogy az egész várunkban hány lépcső és szoba található. Nehezemre esett a számlálás, mert lépcsőből 1754-ig jutottam, szobából pedig 154-et számláltam. Ilyen hatalmasá változtatta vala a mi urunk a várunkat.

Mostanság egy dolog aggaszt itt mindenkit. Képzeld, hónapok óta nem esett az eső minálunk, így a víztartóban fogytán a vizünk. ha ez továbbra is így fog lenni, nagy bajban leszünk. Ezért könyörgünk most az Úrhoz, hogy bocsásson ránk esővizet. Imádkozzál te is értünk, kérlek.

Kíváncsiság hajt, hogy megtudjam, tivéletek mi van mostanában.

Várom soraid:

Júlia

Azua bñra sajal foto' alapján

Gentischer Bori rajza

2. Gentischer Bori: Harmat Margó naplója

Árva vára 1350

... elestem. Lehet, hogy csak egy hordóban botlottam meg, de akár egy haldokló is lehetett. nem érdekelt, összeszedtem a kötszereket abba a kosárba, amit elejtettem, és lélekszakadva futottam tovább a katakombák felé.

Lecsaptam a kosarat a felcser mellé, feltettem az arcom elé a kendőt, és bebotorkáltam egy szalmafigurával a kezemben a pince sötét labirintusába. Mire megtaláltam az öcsémet, egy óra telt el. tegnap este, amikor minden egészséges embert kitereltek, még nem volt ilyen magas láza. csak egy halk nyöszörgéssel tudatta velem, hogy észrevett. Leguggoltam mellé. Nagy volt a kísértés, de végül nem adtam csókot kócos kis fejére. Régi szalmabarátját bágyadt mosollyal üdvözölte. Ez volt a legszebb pillanat, amit hetek óta átélhettem. Fél órát fekhettünk egymással szemben a félhomályban, amikor éktelen ricsaj, az újabb ostromhullámot jelző harang töltötte be a pestis ártatlan áldozatainak búvóhelyét. Jankó sírva-kérlelve nézett rám nagy barna szemével. Tudtam, hogy vissza kell mennem a felszínre, segíteni a nővéreknek ellátni a sebesült katonákat, de nem tudtam otthagyni Jankót, hisz még oly kicsi. Könnynek közt búcsúztunk, sejtve, hogy soha többé nem látjuk viszont egymást.

Végigvágattam vagy kétszáz haldokló vagy halott mellett, az arckendőm odavetet-

tem a felcsernek, és futottam a felszín felé, ahonnan csataüvöltések és vezényszavak szűrődtek le a szűk járatba. A lábam alatt megremegett a talaj, csak az ösztöneim vittek előre a parányi fénypont felé.

Ahogy kijutottam, az alagútrendszer hatalmas robajjal roskadt össze. Megörültem, hogy nem temetett maga alá a kötőmeg, mikor eszembe jutott, hogy a kétszám emberből odalent csak én éltem túl. A beomlott katakombába maga alá temette az öcsémet is még a pestis előtt.

A gondolat, hogy csak én élek a családomból, kivette belőlem minden erőm, ami-re az évek során oly büszke voltam. A lábam a várfalra vitt, ahol már a javában folyt a harc. A félelem és a gyávaság a várfal pereméhez vezetett. Egy lökést éreztem a hátamban, melynek akkora ereje volt, hogy átestem a várszegélyen, és széleseben zuhantam a folyó vizekre felé. A hideg víz a csontomig hatolt és lerántott a mélybe, amely koporsóm lett, de nem bántam...

Ezért ha a várfokról sírást hallasz, az én gyávyok, ahogy gyászolom az öcsémet.

3. Kalmár Hanna: A Szűz Mária székesegyház átépítésének krónikája

Most elmesélem nektek, hogyan készültünk Selmecebányán a török támadására.

1526-ot írtunk, amikor kaptuk a hírt, hogy Mohács elesett. Ekkor megpecsételődött a mi Szűz Mária Székesegyházunk sorsa. Miután helyrehoztuk a gyönyörű háromhajós dómunkat a tűzvész és a földrengés után, most egy erődítményt kell csinálnunk belőle. Nőtt a törökveszély, és mindenki rettegett, úgyhogy elkezdtek a nagy átalakítást. A munkák első fázisa a tetőbontással kezdődött: leszedtük a csodálatos csúcsot és bedöntöttük a boltozatot., így középen egy hosszú belső udvar jött létre... Az udvar két oldalán a korábbi mellékhajókat is átalakítottuk. A földszinten volt a konyha, a kamra és az élelmiszerraktárunk, de a fegyverraktár is ott kapott helyet. Az egyik mellékhajóból lett a kaszárnya, az emeleti termekbe kerültek elszállásolásra a várvédő katonák.

Az előtér és a szentély falait megmagasítottuk és megerősítettük, és kis ablakokat vágtunk bele, hogyha majd támadnak, onnan tudjunk löni. Meglepően kicsi ablakok voltak ezek, csak akkorák, csak akkorák, hogy éppen ki tudjanak fézni a fegyverek. Így az egykori szentélyben már csak egy kicsiny várkapolnának maradt hely, és a templomtornyunkból őrtorony lett. Ezenkívül négy megfigyelő tornyot építettünk a négy sarokba. sajnos a gyönyörű nagy gótikus ablakainkat be kellett falaznunk, és azokból is kicsi lőrészeket alakítottunk ki. Végül a főbejáratot befalaztuk, csak egyetlen oldalbejárat maradt, amit felvonóráccsal védtünk. Lovas és gyalogos bejáratunk is volt, a felvonóhíd előtt pedig óriási száraz árok tátongott.

Évekig tartó állhatatos munkával egy biztonságos erődöt sikerült emelnünk. Így vár-tuk a törököket...

4. Horváth Eszti Liza: Izabella hercegnő naplófeljegyzése

Február 28.

Napkelte volt még, mikor felébredtem. Lovagi torna napján ez így szokás, és ez ma sem különbözött. Ez a nap kivételes volt az egész királyság és udvar számára. Tudniillik ma van a születésem 16. évfordulója. Számtalan szabót hívatott édesapám a legrendkívülibb ruhaköltemény megtalálása érdekében. Az idén egy smaragdzöld csodára esett a választásom. Izgatottan vártam, hogy végre magamra ölthessem.

Lovas kocsival vittek végig a királyságon. Mesteremberek rengetege ajándékozott meg sarukkal, ékszerekkel. A földművelők temérdek ételmisszerrel látták el a királyi családot.

Tizenhat esztendő után mára kissé untam ezt a hagyományt, de természetesen – hogy ne hozzak szégyent édesapámra és drága édesanyámra – mosollyal arcomon fogadtam a gratulációkat.

Szürkület közeledtével Mária, a dadám segédkezett a bál előtti készülétekben. Egyébként ő tanácsolta a naplóírást is, hogy gyakoroljam ezt a tudományt. Szerinte egy igazi hercegnő műveltségéhez hozzátartozik az írásos és olvasási készségek ápolása.

Hogy miért ilyen egyedülálló ez az éjszaka számomra? Ez az utolsó hajadonéjjelem, ugyanis férjhez adnak gyermekkori cimborámhoz, Arthur herceghez. Az igazi szerelem számomra mindig távoli história marad. Nem bánom igazán, úgy vallom, ez csak mese.

A vár szakácsai már elkészítették az ízletes étkek sokaságát. A boroshordók mind csordultig...

A bálon mindenki jelen volt, aki csak számított a birodalomban. A zenészek egyenest a tengerentúlról érkeztek az eseményre. Egyként táncolt az egész vendégsereg. Az est végén jelentették be eljegyzésünket Arthurral, a jövődőbelimmel.

Mikor hajnalban nyugovóra tértem, elképzeltam, milyen nagyszerű lesz visszaemlékezni erre a mesés napra...

Horváth Eszti Liza rajza

5. Harsányi-Sulyom Anna írása

(...)

– Vocempreco [Szót kérek]! – lendült magasba egy jobb kéz, jelezve felszólalási szándékát, mint ahogy ezt minden szakestélyen tenni kell.

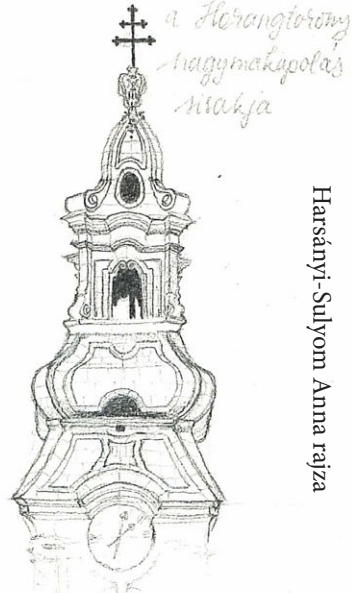
– Habeas [Tiéd a szó]! – adta meg a szót az elnök.

– Mélyen tisztelt szakerstély! magas Praesidium [Elnökség]! Legmagasabb Praeses [Elnök]! Történt egyszer, hogy a testgyakorló órán nem volt kedvünk részt venni. Ez nem sokkal azután lehetett, hogy az Óvárban kezdték tartani ezeket az órákat... Nyolc-százhatvanban lehetett talán?... – kezdte felszólalását Kerpely Antal társunk, ki minden csínyben részt vett (s szívesen is mesélte ezeket), így tudható volt, ezúttal is egy ilyen történet következik. – Ezért az Óvár fele menet előresiettünk, és mielőtt odaért volna Faller Zsigmond tanár úr, bezártuk a várkaput. Faller tanár úr egy ideig döngötte azt, s kiáltozott utánunk, de mi – bár majd’ megpukkadtunk a visszatartott nevetéstől – egy árva hangot nem adtunk ki, míg távolodó lépteit nem hallottuk. Ekkor rájöttünk, hogy nem mehetünk kia bejáratot használva, mert túl feltűnő volna, ám mind tudtuk (hiszen szájról szájra terjedt a történet az akadémián), hogy a várkútban tizennyolc méter mélyen van egy folyosó, melyen át kijuthatunk a várból. Mindannyian azonnal egyetértettünk abban, hogy ki kell derítenünk, igaz-e a történet, hisz erre jobb alkalmunk sose lesz. Rögvest elkezdtük kimerni a vizet, s legnagyobb meglepetésünkre a folyosó előbukkant. Egy kötelet használva mind leereszkedtünk a mélybe, és amennyire a tér engedte, siettünk kifelé. Hamarosan megláttuk a fényt, s nem telt bele pár perc, mindenki kijutott a várból, ám megdöbbenésünkre a tanár úrral találtuk szembe magunkat, ki nagy gratulációk közepette a következő szavakat intézte hozzánk: „Ha már ilyen jó kondícióban vannak az urak, igazán nem árthat önöknek egy kis testgyakorló óra.”

A fordulatot hatalmas nevetés jutalmazta a hallgatóság soraiból, s mikor az elült, Antal tovább folytatta:

– Azonmód elkezdett minket visszafelle terelgetni a vár bejáratához. Kinyitatta velünk a kaput, s egy olyan izzasztó órát tartott, hogy még az aznapi szakestélyen is csak pihedtünk egy ideig. Ám aztán ünnepélyes kezetek között ittunk a történetekre, s bár faggatásunkra soha nem mondta meg, honnan tudta, hol kell keresni minket. Annyit azonban elárult nekünk, ő is volt egykor diák. Azóta is felemlegetjük egymás közt ezt a történetet – fejezte be a felszólalást Antal.

– Eks [Korsót fenéig üríts]! – kiáltották több oldalról, s mindannyian még a történet hatása alatt állva fenéig ürítettük söröskorsóinkat, hogy aztán megtegyük mindezt újra és újra az este folyamán...

Harsányi-Sulyom Anna rajza

6. Ismeretlen szerző: Jó éjszakát

Sarolt élete egyik legboldogabb napját élte át aznap. Legalábbis akkor, épp abban a pillanatban így festett. Tele volt boldogsággal, szinte repülni tudott volna. A tábortűz, az éneklések, a tudat, hogy semmilyen ostrom, semmilyen veszély nem fenyegette Árava várát. De leginkább csak egy, csakis egy dolog érdekelt. Hisz lehetett bármekkora a csend, szólhattak a fenséges énekek naphosszat, akkor sem múlhatják felül a szerelmet.

Mert Sarolt szerelmes volt. Most először. És a viszonzás sem maradt hiába. Boldogan szaladt fel a kastélyszárnyba felszolgálni az esti teát, majd széleseben visszaszáguldott a cselédsorba. Voltak, akik még mindig a tábortűz körül ültek, énekeltek. Már nem volt a cselédség számára sok tennivaló, úgyhogy mindenki pihenhetett egy kicsit. Az idő már későre járt ahhoz, hogy vircsaftoljon az ember. Ezért Sarolt felsietett a szobájába. Apró kis helyiség volt, épphogy elfért benne egy kis ágy meg egy asztal...

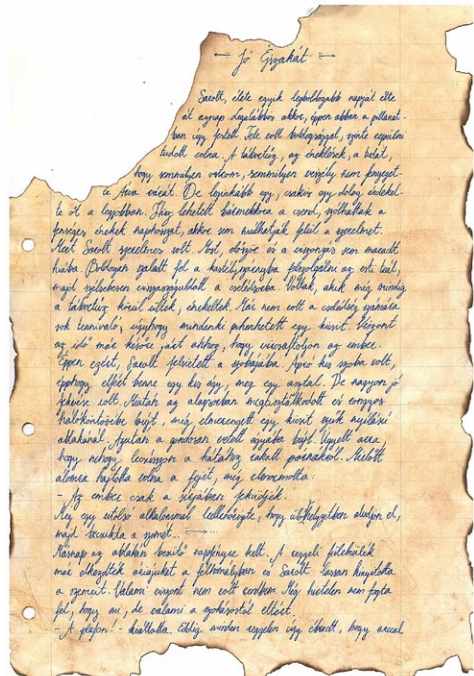
Miután az alagsorban megtisztálkodott és rongyos hálóköntösébe bújt, még elmerengett egy kicsit szűk nyílású ablakánál. Aztán gondosan vetett ágyába bújt. Ügyelt arra, hogy nehogy lecsúszson a hátához rakott párnákról. Mielőtt álomra hajtott volna fejét, még elmormolta: „Az ember csak a sírjában fekdüjék.”

Még egyszer ellenőrizte, hogy ültő helyzetben aludjon el, majd becsukta a szemét...

Másnap a fülemülék már elkezdték áriájukat a félhomályban. Sarolt az ablakán becsúszó napfényre kelt. Kinyitotta a szemét. Valami nem volt rendben. Még nem fogta fel, hogy mi, de valami eltért a szokásostól.

A mennyezet-kiáltotta. Eddig reggelente arccal előre, ülő helyzetben ébredt, ahogy tanították neki kicsi kora óta. Minden attól rettegett, hogy egy nap majd fekke lepi meg az álom, és akkor sohasem kel majd fel. Fölugrott. Meg akart bizonyosodni, hogy tényleg a mennyezetet látja-e az imént, vagy csak hallucinált. Nem. Az ágyon elterülő ráncokból arra tudott következtetni, hogy sajnos ő igenis fekke aludt. Gyorsan körbenézett a szobában. Végigtapogatta magát, de semmi különösöt nem talált se magán, sem pedig a szobában. Minden úgy volt, ahogy előző este hagyta.

De hisz' akkor nem halhattam meg! Néhány perc töprengés után elmosolyodott. Valahogy boldogította a tudat, hogy a halál, amely sokakat kínozik és keservek között ér, érte az éjszaka leple alatt jött el. Ahogy kezdett megbarátkozni a gondolattal, egészen felderült.

A chill osztály a szeptemberi nyitótábort Szigligetre szervezte. A várkutató egyik feladataként önálló szöveget kellett megfogalmazni. Ménesi Vica egy naplórészletet írt, amely a vár tragikus napjait elevenítette fel.

1697-ben, egy szomorú, viharos napon a Bencés toronyba villám csapott. Az itt felhalmozott puskapor azonnal berobbant és a vár jelentős része a tűz martaléka lett. Oklevelek, iratok pusztultak. Vica, mint időutazó szemtanú, naplórészletben emlékszik vissza a drámai napokra.

Ménesi Vica: Kedves Naplóm!

Egy éve volt életem legrosszabb napja. 1697-et írtunk. Aznap és már előző este is, mikor lefeküdtem, rossz idő volt. Beborult az ég már délután, a falu összes lakója bemene-kült saját házába. Én és a családom a várban éppen készülődtünk a nagy eszemiszomra a konyhában. Már megsültek a kenyerek, a vár lakói elfoglalták a rangjuk alapján beosztott helyüket az asztaloknál, a konyhamester pedig ügyelt a szabályokra.

Aznap este már el kezdett esni, de az éjszakába nyúló vacsora miatt mindenki fáradt volt és elment lefeküdni, ügyet sem vetve az égiháborúra. Másnap reggelre ez az eső viharrá nőtte ki magát, a szél fákat csavart ki, és mindenki rémülten várta a végét. Újra elszurkült az ég, és cseperegni kezdett az eső. A távolból hatalmas dörgéseket hallottunk, némelyik hangosabb volt egy ágyú-lövésnél is, amit ugyebár sokszor észleltünk régebben. A nagy viharfelhő egyre közeledett, a villámok után hatalmas dörgések következtek, de a baj még csak ezután következett.

A várunk egy dombon fekszik, legmagasabb pontja eléri a 180 métert is. Belecsapott az istennyila a toronyba óriási fény és durranás kíséretében. Az őrség elrendelte a falu és vár összes lakójának pincékbe való bújását, míg a vihar el nem megy.

Hatalmas pánik tört ki, az életem lepergett előttem, és fejvesztve kerestem a családom tagjait. Édesanyámat megtaláltam. Együtt futottunk le a faluba, biztonságot keresve. Rohanás közben vissza-visszatekin tettem szeretett várunkra, aminek tornya az

abban tartott lőpor miatt hatalmas robajjal felrobbant. Tűz ütött ki, de akkora, hogy az égből zúduló eső is csak sok idő után tudta eloltani. Ahogyan a faluban szaladtunk, minden ember arcán pánikot és könnyeket láttam, legszívesebb mindenkihez odamentem volna, de sajnos nem tehettem meg. Az egyetlen, amit csinálhattam, hogy mindenkit beküldtem a pincékbe, hogy senki ne haljon meg és ne legyen baja.

Másfél órán keresztül vártuk a vihar végét. A tűz szerencsére nem terjedt el a várfalakon kívülre. A faluban beáztak házak, fákat tett tönkre a vihar. Szerencsére többségük épségben maradt. Már késő délután volt, mire elállt az eső és vége lett a fürgetegnek. Mindenki sírva nézett fel a várunkra, ami a falu kincse volt. Felmentünk a várba és szomorúan konstatáltuk, hogy az épület falai és a család összes oklevele, számadása, irata és mindene porrá égett.

Másnap új életet kellett kezdenünk, mert a várudavaron lévő fedél alatti helyiségek nemigen maradtak meg. Szerencsénkre a faluban volt egy-két üres ház, így oda beköltözhattünk. Elmenni sehova sem tudtunk, ugyanis az összes értékünk, pénzünk a tűz martalékává vált. Este az egész falu összegyűlt és megemlékeztünk azokról az emberekről, akiknek nem sikerült kimenekülniük és a tűz által súlyos sérülést szenvedtek, amibe belehaltak. Nagyon nagy hatással volt ez a nap mindenkinek az életére. Aki ott volt, soha nem fogja elfelejteni azt, hogy hogyan is ért véget a szigligeti vár, a Mi Várunk élete.

„Írj egy **IVÓKUTAT**
 az iskolád udvarára!”

IRODALMI PÁLYÁZAT

FŐVÁROSI VÍZMŰVEK

A víz nélkülözhetetlen értékünk, melyet a fiatalabb korosztályok körében is tudatosítanunk kell!

Nekünk, vízműveseknek, szenvedélyünk a víz! A szolgáltatási területünkön található, udvarral rendelkező általános iskolák és középiskolák fiataljai figyelmét is szeretnénk ráirányítani a víz fontosságára. „Írj egy ivókutat az iskolád udvarára!” címmel ezért irodalmi pályázatot hirdetünk számukra.

A gyerekek egy általuk írott verssel, mesével vagy novellával pályázhatnak, melynek mondanivalója a víz fontosságára kell, hogy felhívja a figyelmet. A zsűri három korcsoportban (1–4. osztály, 5–8. osztály, 9–12. osztály), mindhárom irodalmi kategóriában kiválasztja a legjobb pályaművet. A kilenc nyertes iskoláinak társaságunk egy-egy trendi ivókutat ajándékoz, melyből – amint azt az iskola elhelyeztetni udvarán –, a gyerekek bármikor friss ivóvízhez juthatnak.

A három különböző korosztály és a három irodalmi kategória I., II. és III. helyezettei 10.000, 6.000, és 4.000 forint értékben könyvtalványt is kapnak!

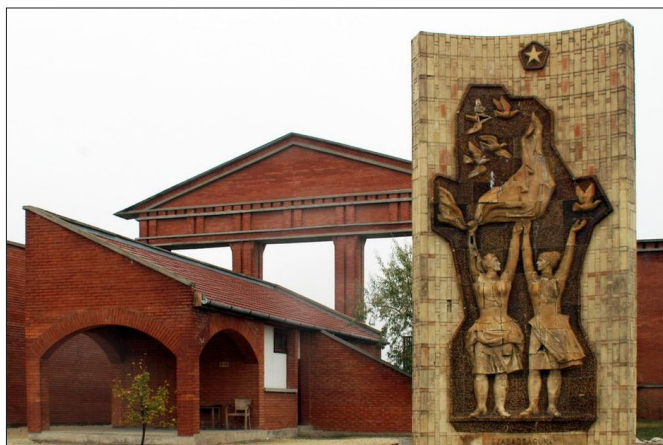
Az alkotásokat 2018. október 5. és 2018. november 25. között lehet beküldeni a Részvételi szabályzatban meghatározottak szerint. Fontos, hogy szükség van valamelyik szülő (törvényes képviselő/gondviselő), illetve az iskola igazgatójának (valamelyik tisztségviselőjének) támogatására, nyilatkozatára is.

Az irodalmi pályázatokat elektronikusan, az ivokut@vizmuvek.hu e-mail címre várjuk – a gyermekek szüleinek közreműködésével. A levél tárgya: „Írj egy ivókutat az iskolád udvarára!” legyen.

Beküldési határidő: 2018. november 25. Eredményhirdetés: 2018. december 11.

A legjobb pályázatok a pályázó nevének és iskolájának feltüntetésével felkerülnek a Fővárosi Vízművek weboldalára, és terjesztésre kerülhetnek a társaság egyéb kiadványaiban, adathordozóin is.

Forrás: <http://www.vizmuvek.hu/hu/fovarosi-vizmuvek/tarsasagi-informaciok/mediaszoba/hirek-informaciok/hireink/4369>

BS – 6.1 Mementó park (Szoborpark)

Valamikor a '90-es évek elején fogalmazódott meg a fővárosi vezetés fejében, hogy rendezni kellene a köztereink sorsát, különös tekintettel a közelmúlt szobraira.

Ki is ötlötték: legyen minden koramúlt-

ra („elmúlt 40/80 évre”) emlékeztető szobor egy helyen. (Voltak olyan elvetemült gondolatok is, hogy be kellene mindet olvasztani. Bár a „vas és acél országa” projekt már elmúlt.)

Lett is egy híres Szoborparkunk, ami a Mementó Park nevet kapta.

Gyönyörű októberi napon látogattunk el ide apró csapatunkkal, szobornézőbe. Már az úton messziről lehet látni néhány óriás szobrát, némelyek csizmájának maradványa is.

Sztálin szelleme itt járt, csizmadarabokat hagyott. Hatalmas timpanon zárja el a mindennapi embereket a bemutató elől. Mintha egy színház díszletei közé lépünk be. Rendezte: Karl Marx, Friedrich Engels, Vlagyimir Iljics Uljanov (álnéven: Lenin).

Háttérunka: Joszif Visszarionovics Dzsugasvili (álnéven: Acélember/Sztálin)

Beszélggettünk az ideológiáról, az alapokról. Megállapítottuk, hogy egyetlen filozófiai rendszert sem kell megvalósítani, mert rosszul süllhet el a valóságban. (A kommunizmus papíron, vitaklubokban, beszélgetésekben egészen más lehet, mint a való világban.)

Minden szobrot megnéztünk, beszélgettünk ró-

luk. Némelyeknél nem értettük, miért lett ide száműzve, a világ majdnem-végére. Voltak kedvencek. Spanyol polgárháborús emlékmű, nemzetközi összefonódást jelképező szobor. Itt még találkozhattunk Osztjapenkóval. Neve fogalommal vált a budapesti tömegközlekedésben.

Voltak propagandisztikus és igazi művészi alkotások. Közös kedvencünk (szoborba öntve) a Kun Béla-szobor. Szinte lebeg a térben. Körötte (balról jobbra „olvasva”) egy letűnt kor társadalma. Lelkes járókelők, akiknek sora masírozó katona-renddé alakult a háború során. Kiemelkedik Kun Béla, mögötte vészjósloán egy lámpavas.

„Kun Béla repülön menekült az országból. (...) A gépet maga a népbiztos vezette. Alacsonyan szállt, alig húsz méter magasságban, úgyhogy arcát is látni lehetett. Sápadt volt, borotvátlan, mint rendesen. Vicsorgott az alant álló polgárookra, s vásott kajánsággal, csúfondárosan még búcsút is intett egyeseknek. (...) Karjairól vastag aranyláncok lógtak. Egyik ilyen aranylánc, mikor az aeroplán magasba lendült, s eltűnt az ég messzeségében, le is pottyant a Vérmező kellős közepére.”

(Kosztolányi Dezső: Édes Anna)

Elgondolkodtató hely ez. Kifelé jövet megnéztük a kor jellegzetes autóját, a Trabantot. (Kicsit viseltes papundekli külsővel.) A nyitott tér túloldalán egy barakkban képzést kaptunk arról, hogyan legyünk képek, esetleg besúgók. (Nem leszünk sem ez, sem az.) Felmentünk Sztálin csizmájához, integettünk a „tömegnek” a tribünről. Majd a tribün alatt megnézhettünk elrejtett szobrokat. Megsimogattuk a gyermek Lenin bodros-fürtös buksiját, meghúzágtuk Sztálin bajszát.

Még mindig ezer ágra sütött a nap.

Budapest, 2018. október 13.

BS – 6.2

Aquincum Anonym-módra

Újra időutazáson voltunk Aquincumban. Az Anonym osztály néhány családtaggal kiegészülve, tanarakkal, „vendégtanulókkal” egy szép, napsütésesnek induló októberi szombaton felkerekedett és meglátogatta a Romkertet.

A Romkert játszótéréről indultunk rövid bemelegítés után. Meséltem a város felfedezéséről, az ókori alapítástól napjainkig. Kalandok övezték a város szinte minden fontosabb korszakát.

Első állomásunk a „Festőház”-ba vezetett. Nagyon érdekes volt betérni egy igazi romanizált kézművescsalád otthonába. Elképzeltük, hogyan zajlott a vendégfogadás, a hivata-

los élet. Bekukkantottunk a hálószobába, a konyhába, kamrába. Gyönyörű színek a falakon, finom kelmék a kereveteken....

Innen átsétáltunk a frissen rekonstruált „Szentély”-be. Ez a polgárváros egyik fontos liturgiai helye volt. Mindenki megkereste azt a csillagjegyet, amelyben született és a szentélyben a jegy jelölése mellé állt. Kis film segített nekünk elképzelni egy-egy szertartást.

Kiléptünk és bekövetkezett az a pillanat, ami a BS-ek során szinte elmaradhatatlan. Nyakunkba szakadt az eső. Átfutottunk az egyik rekonstruált, gazdag, polgári házba. Itt megcsodáltuk a mozaikokat, a padlófűtést. Biztosan minden igényt kielégített valaha ez az impozáns ház.

Rövid idő elteltével az eső is csendesedett. Benéztünk átriumos házakba, megcsodáltunk fali kárpitokat, padlómozaikokat. (Egy kis házban időszaki kiállításon mutatták be azt a bűnesetet, amikor Aquincumot kirabolták. A bűnözők azóta is szabadlábon vannak, az ellopott értékek is lapulnak valahol.)

Innen irány: a színház. A rómaiak itt nem sok újat hoztak színház terén. A görögök nyomdoka-

in járva játszották drámáikat: tragédiákat, komédiákat.

Színház után: lapidárium. (Nem más ez, mint a kőtár.) Sok sírkő-, oszlopfő-darab. A feliratokból kiderült, ki volt az elhunyt, mi volt a foglalkozása, és milyen nagyszerű ember volt életében. (Itt nem beszéltek átkokról, rontásról.) Mi azonban – a kőszarkofágoknál – megbeszéltük az átok-táblák jelentőségét. Nem volt az megnyugtató egyik elhunytnak sem, ha kis átoktáblával a feje alatt temették el.

A szarkofágtól elbúcsúzva bemennünk a régi múzeum épületébe. Nagy meglepetés volt. Korhű ruhába öltözött hölgyek vártak minket. Megkóstolhattuk a lencsés-gabonás finoman fűszerezett

köretet. (Tényleg nagyon finom volt!) Megfigyeltük, hogyan fontak a római asszonyok, hogyan rendezték be az üzleteket, hogyan teltek a szorgos hétköznapok.

Elsétáltunk a Fórumra. Micsoda pezsgő élet lehetett itt – az utak találkozásánál – a főtéren úgy kétezer évvel ezelőtt!

Betértünk a fürdőbe. Mit hallhattak itt a falak! Pletykák, hírek és álhírek, politikai gondolatok, üzletkötések születhettek itt. Milyen jó állapotban maradt meg a padlófűtés! No és a nyilvános vécé? „A pénznek nincs szaga! – kiáltotta Vespasianus császár,

mikor fia Titus, felelőségre vonta a nyilvános vécé megadóztatása miatt.

Innen elsétáltunk a kézművesek utcájába. Elképzeltük az apró boltokat, szinte éreztük a hús szagát a húspiacon.

Lassan abbamaradt az eső is. Sétánk végén ki-sütött a nap. Legközelebb Buda vár minket.

Budapest, 2018. november 13.

Erdei Erika,
 sétavezető

HORVÁTH BENCE: KISZAKADNAK A TESTEK A VÁSZONRÓL BACON, FREUD ÉS A LONDONI ISKOLA

Még véget sem ért a Frida Kahlo-kiállítás a Magyar Nemzeti Galériában, újabb igazán jelentős tárlatot nyitottak meg a galéria egy másik szárnyában: október 9-étől látható Francis Bacon, Lucian Freud és a londoni iskolához sorolt többi művész első magyarországi bemutatkozása.

És míg a Kahlo műveit bemutató kiállítás esetében némi joggal lehetett azon fanyalogni, hogy a Budapestre érkezett festmények köre felépített tárlat a mexikói festő életének és művészetének csak néhány jegyére koncentrál, és fontos szempontokat a háttérbe szorít, a londoni iskolát bemutató kiállítás semmiféle hiányérzetet nem hagy maga után: olyan összeállítás lesz most látható nálunk, amely a világ bármelyik múzeumában megállná a helyét.

Ez persze annyiban nem meglepő, hogy a kiállítás a Tate Britainnal közös együttműködésből született, és a kiállított művek nagyjából háromnegyede megegyezik a Tate korábbi, hasonló tematikájú kiállításával, ami idén augusztusban ért véget. Az MNG-s kiállítás kurátora is a Tate-ből érkezett, Elena Crippa személyében, budapesti társkurátora pedig Fehér Dávid volt.

Az MNG-s kiállítás két legnagyobb neve egyértelműen Francis Bacon és Lucian Freud: mindkettejük életművét a XX. század legjelentősebb képzőművészeti teljesítményei közé szokás most már sorolni, és a szakmai elismertség mellett a népszerűségük is vitathatatlan. Jelzi ezt az is, hogy Bacon több alkotása is a világ legdrágább festményei közé tartozik, és éppen Freudról készített triptichonja pár éve 149 millió dollárért kelt el.

A kilencven festményből felépülő kiállítás azonban nemcsak kettejükre fókuszál, hanem nagyjából 100-110 évet fog össze. Középpontjában a második világháború után Londonban formálódó alkotóközösség áll, melyben Bacon és Freud mellett Frank Auerbach és Leon Kossoff voltak azok a kiemelkedő festők, kiknek képei most az MNG-ben is láthatók, de a kiállítás vissza is tekint, a századfordulós hatásokat és előképeket ugyanúgy beemelve, ahogy kiter a kortárs továbbgondolásokra, és azokra, akikre egyértelműen hatott Baconék művészetére.

Ugyan ezeknek a festőknek az életművét szokás a Londoni Iskola gyűjtőnévvel összefogni, de mint a kiállítás kurátora, Fehér Dávid elmondta, ők maguk nem hivatkoztak így magukra. Ez a fogalom jóval a nagy művek megszületése után, 1976-ban, egy katalógusban jelent meg először, és annak az R. B. Kitajnak a kreálmánya, akinek több festménye szintén látható most Budapesten.

És akkor legyen végre szó a festményekről is: különösebb túlzások nélkül is döbbenetesen erős kiállítás született, a termekben járva rendre olyan érzésünk lehet, mint ha ezek a formák és testek bármelyik pillanatban leszakadhatnának a vásznról. Tovább erősíti az élményt, hogy a hazai gyakorlathoz képest szokatlanul sok teret kaptak az egyes festmények, azaz gyakran egyetlen festménnyel szembeállva van esélyünk elmerülni a részletekben, nem tülekedik egyszerre több kép a figyelmünkért.

Ha van amúgy valami, ami egyértelműen összefogja ezeket az alkotókat, akkor az a különféle avantgard és absztrakciós törekvésekkel szemben a figurális festészeti hagyományhoz való visszatérés volt, de úgy, hogy közben a végsőig radikalizálták ezt a hagyományt.

Nagyon jó példa erre Bacon, kinek festményein sokszor csak egy-egy emberi alakot látunk, azt azonban a szélső értékig destruálva, egy kiáltásba vagy egy torzulásba feloldva. Gilles Deleuze írta híres Bacon-könyvében, hogy a brit festő képein az emberi arc szétszedésével a mögötte megbújó állatot, a fejet mutatja meg (Francis Bacon. Az érzet logikája).

A test, az eleven hús, a tömeg és az anyag azok a vonások, melyek más-más aspektusból, de az összes festményen viselkednek. A témák gyakran nagyon banálisak, mondjuk Auerbach és Kossoff esetében, akik sokszor csak a legközvetlenebb környezetüket, londoni utcákat, piacokat, élethelyzeteket festenek. De mindezt nagyon mély érzékiséggel és anyagiséggal, néha már szinte az absztrakt expresszionizmus felé kalandozva.

Ennek persze volt hagyománya a brit festészetben: David Bomberg nevéhez lehet kötni azt a mélyebb tónusú expresszív festészetet, amit Bomberg maga a 'tömeg szellem' jelszóval fogott össze. Ezek az előképek épp úgy helyet kaptak a kiállításon, mint a szintén jelenős hatást kifejtő analitikus szemlélet, melyet többek között William Coldstream, illetve az őt követő művészek valósítottak meg.

És nagy szerepet kapnak a kiállításon azok az alkotók is, akik Baconék szemléletét is továbbgondolva kezdtek alkotni. Köztük van David Hockney, akit ugyan leginkább a már az Egyesült Államokban készült, popartos műveiért szokás ismerni, de egyik korai remekműve éppen egy egyértelmű Bacon-továbbgondolás, és most ez a tejesdobozra applikált baconi alak is látható az MNG-ben:

A londoni iskola utóéletét lekövető termekben pedig a XX. század második felének nagyszerű brit festőitől sorakoznak festmények. Akadnak, akik ma már bőven a befutáson túl vannak, másokat pedig mostanában kezdett el felfedezni a nemzetközi közönség: Michael Andrews, R. B. Kitaj, Euan Uglow festményei korábban soha nem voltak láthatóak Magyarországon, ahogy az egyre ismertebbnek számító, portugál születésű, de Londonban tanult Paula Rego alkotásai is először járnak nálunk.

A Bacon, Freud és a Londoni Iskola festészete október 9-e és 2019. január 13-a között látható a Magyar Nemzeti Galériában, és tényleg nem érdemes kihagyni, az utóbbi évek egyik legerősebb magyarországi kiállítása lett. További kedvcsinálónak ajánljuk még a kurátor, Fehér Dávid negyvenperces bevezető tárlatvezetését, ami az MNG Facebook-oldalán nézhető végig, és főleg Lucian Freud műveire koncentrálni.

A Bacon, Freud és a Londoni Iskola festészete október 9-e és 2019. január 13-a között látható a Magyar Nemzeti Galériában, és tényleg nem érdemes kihagyni, az utóbbi évek egyik legerősebb magyarországi kiállítása lett. További kedvcsinálónak ajánljuk még a kurátor, Fehér Dávid negyvenperces bevezető tárlatvezetését, ami az MNG Facebook-oldalán nézhető végig, és főleg Lucian Freud műveire koncentrálni.

Forrás: <https://kepek.444.hu/2018/10/07/kiszakadnak-a-testek-a-vaszonrol-bacon-freud-es-a-londoni-iskola-alkotoinak-festmenyei-megerkeztek-budapestre>

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

2018. november 11-től

TANCSA KRISZTINA (ANONYM) GRAFIKÁIT

mutatja be.

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat stb.,
csak szólj Jakob Juditnak!

VÁLTSUK VALÓRA A MESÉKET

Hozz el három gyerekkönyvet bármelyik adománygyűjtő pontunkhoz, és segítsz több ezer gyerek karácsonyát! Országszerte 30 Libri Mesepont várja azokat a könyveit, amelyekkel szívesen szerezne örömet rászoruló gyerekeknek, hogy ők is átélhessék a mesék és az olvasás örömét. Meseköteteket, foglalkoztató és lapozgató kiadványokat, ismeretterjesztő könyveket és ifjúsági regényeket várunk, így minden gyerek megtalálhatja majd az érdeklődési köréhez és életkorához leginkább illő könyveket.

Látogass el a libri.hu/karacsony oldalra.

LIBRI MESEPONTOK:

- Mammút Könyvesbolt (1024 Lövőház u. 1-5.): november 5.-december 9.
- Árkád Könyvesbolt (I. emelet) (1106 Kerepesi út 61.): november 5.-december 9.
- Allee Könyvesbolt (1117 Váli u. 3.): november 5.-december 9.
- Köki Terminál Könyvesbolt (1191 Vak Bottyán u. 75. A-C.): november 5.-december 9.
- Duna Plaza Könyvesbolt (I. emelet) (1138 Váci út 178.): november 5.-december 9.
- Corvin Plaza Könyvesbolt (1082 Futó u. 37-45.): november 5.-december 9.
- WestEnd City Center (1062 Váci út 1-3. Aluljáró szint Jókai Mór sétány 51.): november 21.-november 25., november 28.-december 2.; december 3.-december 9.
- Csepel Plaza (1212 Budapest II. Rákóczi Ferenc út 154-170): november 21.-november 25., november 28.-december 2., december 3.-december 9.
- Aréna Pláza (1087 Kerepesi út 9.): november 21.-november 25., november 28.-december 2., december 3.-december 9.
- Shopmark (1191 Üllői út 201.): november 21.-november 25., november 28.-december 2., december 3.-december 9.

Tartalom

Iskolatanács jegyzőkönyv	2
Sítábori felhívás	4
Solymosi Máté képelemzése	5
Puskár Emma a Gellért-hegyen	6
Irodalmi háziverseny	8
Poli-Logi	10
Társas játék	13
Barta Júlia levele barátnéjához	14
Barta Júlia rajza Árva váráról	15
Gentischer Bori naplója és rajza	16
Kalmár Hanna krónikája.	17
Horváth Eszti Liza feljegyzése és rajza	18
Harsányi-Sulyom Anna írása és rajza	19
Ismeretlen szerző levele és rajza	20
Ménesi Vica egy naplórészle	22
Vizes pályázat	23
Memento parki kirándulás	24
Aquincumi séta.	26
A Londoni Iskoláról	28
Tancca-kiállítás az előszobában	30
Váltsuk valóra a meséket	31
Aranyköpések	32

Aranyköpések

- Az első és a harmadik versszak szembemegy egymással.
- Ady nagy szeretettel használja a halál szót.
- Ady és Léda maguk a rózsza.
- dühbe borul
- A masztabából eredt a piramisok dizájnjának ötlete.
- A piramisok több rétegből épültek fel, melyek felfelé mentet zsugorodtak.
- Az egyiptomi vallás egy többistenhitű vallás, mely nem olyan hatalmas, mint a görög, de azért nem kell szégyenkeznie.
- Az utolsó sorban odakecmergett a halál. (*Fazekas János, Guru*)
- Nem beszéltem, csak a szél libegtette a számat.
- ...amilyen területet nem érintett tollhegyem...

KÖSZÖNET A GÓLYABÁLI FOTÓKÉRT,
ANDA CSONCSI TAMÁS, GORINCSEK PETRA (ANONYM),
ÖRS DERYA (RIH) ÉS SONDHI LYNN (ALBATROSZ).

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében